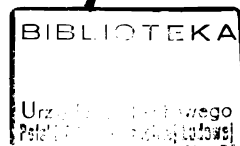

A61f 5/14

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39416

Kl. 30 d, 5/01

Stanisław Krzysztoporski

Łódź, Polska

Obuwie do stóp płaskich lub czynnościowo płaskich

Patent trwa od dnia 17 września 1955 r.

Wynalazek dotyczy obuwia do stóp płaskich lub czynnościowo płaskich, występujących u osób pracujących w pozycji stojącej lub u osób zbyt tęgich lub też u kobiet ciężarnych.

Na rysunku fig. 1 i 2 przedstawiają układ stawów stopy, fig. 3 przedstawia widok perspektywiczny bucika, fig. 4 przekrój podłużny bucika, wzdłuż linii $D - D$ na fig. 4, a fig. 5 i 6 przedstawiają przekroje poprzeczne bucika wzdłuż linii $E - E$ na fig. 4.

Przy prawidłowo wysklepionej stopie (fig. 1) oś 1 kości piętowej jest ustawiona w stosunku do osi 2 kości skokowej w ten sposób, że prosta $A - A$ przechodząca przez środek kąta, wynoszącego ca 38 — 40°, przebiega prawie równolegle do poziomu lub nieco ku górze w kierunku przodostopia. Natomiast przy stopie płaskiej (fig. 2) oś 3 kości piętowej oraz oś 4 kości skokowej tworzą kąt ca 20°, a prosta $B - B$ przechodząca przez środek tego kąta przebiega w dół, ukośnie do poziomu w kierunku przodostopia.

Jest rzeczą znaną, że przy stopach płaskich lub czynnościowo płaskich stosuje się rozmaitego rodzaju wkładki do obuwia. Wkładki te podpierają szczyt stropu podłużnego sklepienia stopy w śródstopiu, natomiast filar, na którym opiera się kość skokowa, pozostaje nie podparty i przednia część kości skokowej i piętowej wraz z powierzchniami stawowymi dla śródstopia są nadal skierowane ku dołowi. Przy stopach płaskich lub czynnościowo płaskich ulega często spłaszczeniu również poprzeczny łuk stopy. Wskutek tego używanie wkładek do obuwia nie daje pożądaných wyników, a wkładki te raczej działają jako proteza nie wywierając żadnego działania leczniczego.

Przewodnią myślą wynalazku jest zastosowanie takiego obuwia, które nada stopie płaskiej lub czynnościowo płaskiej takie położenie, aby prosta $C - C$ na fig. 2, dzieląca kąt utworzony osią 3' kości piętowej i osią 4' kości skokowej przebiegała poziomo lub nieco ku górze, jak w stopie

wysklepionej prawidłowo, odpowiadałoby warunkom anatomicznym jak przy stopie wysklepionej, prawidłowo.

Przy nadaniu takiego położenia stopie płaskiej lub czynnościowo płaskiej, jak podano wyżej, następuje skorygowanie wadliwego ustawienia całej stopy, przy czym zostają przywrócone warunki odpowiadające statyce stopy wysklepionej prawidłowo. Powoduje to przywrócenie prawidłowego stosunku w pracy nierównomiernie przeciążonych grup mięśni zginających i prostujących stopy i podudzia, dzięki czemu następuje czynne działanie lecznicze, usuwające zaburzenia wynikające z wadliwej budowy stopy lub jej nadmiernego przeciążenia i zapewniające przywrócenie prawidłowej statyki ciała ludzkiego w pozycji stojącej.

Wspomniane wyżej spłaszczenie poprzecznego łuku stopy daje się według wynalazku skorygować przez uniesienie przysiódkowego brzegu stopy w okolicy główki pierwszej kości śródstopia, w wyniku czego obciążenie ciała w pozycji stojącej zostaje przerzucane na zewnętrzny brzeg stopy. Dzięki temu zmniejsza się obciążenie najsłabszego miejsca stopy wadliwie zbudowanej w okolicy przysiódkowej części śródstopia, co powoduje zmniejszenie bólu, występującemu przy stopach płaskich.

Bucik posiada spód 1 grubszy przy palcach niż przy pięcie, przy czym różnica grubości spodu wynosi ca 6 — 12 mm w zależności od stopnia spłaszczenia stopy, stopnia złuzowania wiązań i/lub wielkości obciążenia (fig. 4). Jednocześnie cała płaszczyzna spodu bucika posiada pochylenie w dół w kierunku zewnętrznego brzegu stopy tak, iż różnica grubości spodu w miejscu oparcia główki pierwszej kości śródstopia i podstawy główki piątej kości śródstopia (fig. 5) wynosi ca 10 mm, natomiast różnica grubości spodu w miejscu oparcia pięty wynosi ca 5—6 mm (fig. 6).

W celu nadania estetycznego wyglądu obuwia według wynalazku na całym dolnym obwodzie bucika przyklejony jest pasek 2 o jednakowej szerokości, którego zadaniem jest przykrycie we-

wnętrznej konstrukcji bucika. Ponieważ obuwie według wynalazku jest obuwem bezobcasowym przeto zewnętrzna strona paska 2 jest zaopatrzona w obrys 3 imitujący wycięcie w spodzie obuwia przed obcasem.

Spód obuwia według wynalazku powinien być wykonany z materiału elastycznego, korzystnie z gumy, ewentualnie mikroporowatej, w celu łagodzenia wstrząsu wywołanego przy stąpaniu.

Aby nadać schorzałemu i zwiotczającemu śródstopiu większą sprężystość przy chodzeniu lub staniu, do spodu 1 bucika są przymocowane w miejscu odpowiadającemu śródstopiu dwa paski 4 zapinane sprzączką 5. Obuwie według wynalazku obejmuje wszystkie rodzaje obuwia, a więc buciki, sandały itd.

Zastrzeżenia patentowe

1. Obuwie do stóp płaskich lub czynnościowo płaskich, znamienne tym, że posiada spód (1) o większej grubości przy palcach niż przy pięcie i jednocześnie pochylony na całej płaszczyźnie na dół w kierunku zewnętrznego brzegu stopy.
2. Obuwie według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada pasek (2) o jednakowej szerokości, przyklejony do spodu (1) na jego całym obwodzie.
3. Obuwie według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że pasek (2) po stronie zewnętrznej jest zaopatrzony w obrysy (3) imitujące wycięcie w spodzie obuwia przed obcasem.
4. Obuwie według zastrz. 1—3, znamienne tym, że posiada dwa paski (4), zapinane sprzączką (5), przymocowane do spodu (1) w miejscu odpowiadającym śródstopiu.
5. Obuwie według zastrz. 1—4, znamienne tym, że spód (1) jest wykonany z materiału elastycznego.

Stanisław Krzysztoporski

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

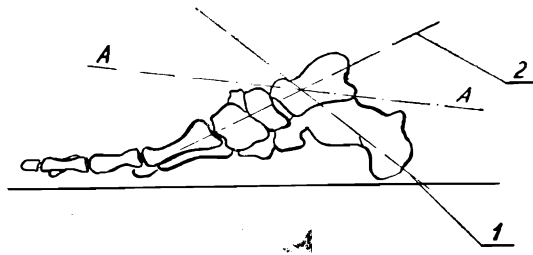

Fig. 2

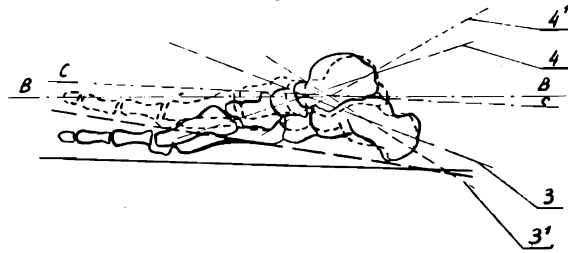

Fig. 3

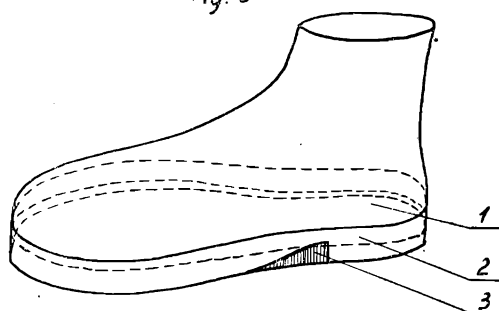

Fig. 4

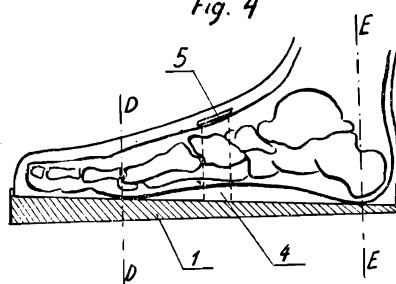

Fig. 5

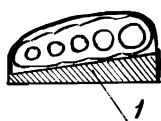

Fig. 6

